

RESOLUCIÓ

Civisme i convivència

DRET A UNA CONVIVÈNCIA PACÍFICA
CIUTAT HABITABLE I SOSTENIBLE

ANTECEDENTS

Objecte de la queixa

En data 9 de juny de 2026 la ciutadana va presentar una queixa davant aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- El seu habitatge dona al parc de Ramon Aramon i Serra, on diàriament, des del matí fins al vespre, un grup d'infants i adolescents d'entre 12 i 18 anys juguen a pilota i colpegen reiteradament la façana de l'immoble situat al carrer de Leiva. Aquesta situació genera molèsties constants per sorolls i impactes, fins al punt que el veïnat es veu obligat a mantenir les finestres tancades i a utilitzar taps per a les orelles.
- Quan se'ls crida l'atenció, els nois de més edat reaccionen amb actituds amenaçadores i burles.
- Aquest problema ha estat comunicat en diverses ocasions al Districte de Sants-Montjuïc, sense que, en el moment de demanar la intervenció de la Sindicatura, s'hagi percebut cap intervenció efectiva, de manera que les molèsties persisteixen.

Actuacions fetes

La Sindicatura va admetre la queixa a tràmit i en va iniciar l'anàlisi per determinar si s'havien respectat els [drets de la ciutadania](#) i els [principis de bona administració](#).

El dia 22 de juny de 2026 la Sindicatura es va adreçar al [Districte de Sants-Montjuïc](#) per tal de conèixer les intervencions fetes en relació amb la queixa presentada.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 3 de juliol de 2026 aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa les actuacions dutes a terme per comprovar i abordar la situació denunciada per la persona interessada.

CONSIDERACIONS

1. El Pla de joc a l'espai públic de Barcelona (horitzó 2030)

El Pla de joc a l'espai públic de Barcelona¹ constitueix el marc estratègic municipal per reconèixer el joc com un dret de la infància i com un ús legítim de l'espai públic, i l'integra com a element estructural del model urbà i de convivència de la ciutat. El Pla s'emmarca en compromisos internacionals com l'Agenda 2030 i aposta per una ciutat més jugable, inclusiva i pacificada, especialment en un context urbà dens i amb una alta pressió d'usos.

El document promou un canvi de paradigma que passa de concebre el joc com una activitat que cal contenir o restringir a entendre'l com un valor col·lectiu amb beneficis socials, educatius, de salut i de cohesió comunitària. En aquest sentit, el Pla rebutja enfocaments de prohibició generalitzats i planteja una gestió basada en la comptabilització d'usos, la corresponsabilitat i la mediació.

Entre els seus eixos i objectius principals destaquen:

- L'ampliació i millora de les oportunitats de joc espontani a l'espai públic.
- El foment d'usos lúdics diversos i compartits, més enllà de les àrees de joc convencionals.
- La incorporació del joc en projectes de transformació urbana i pacificació de carrers.
- El reforç de serveis municipals orientats a la gestió de conflictes d'usos, especialment en espais amb una intensitat lúdica alta.

De manera explícita, el Pla preveu el reforç del Servei de Gestió de Conflictes com a eina clau per abordar tensions derivades del joc a l'espai públic i promou actuacions de mediació comunitària, pactes d'usos, regulacions horàries consensuades i alternatives al joc amb pilota dura. Així mateix, planteja retirar la senyalització del tipus "prohibit jugar a pilota" i

¹

<https://bcnroc.ajuntament.barcelona.cat/jspui/bitstream/11703/113764/1/Pla%20Joc%20Espai%20P%20c3%ba%20b%20lic%20vfinal2.pdf>

substituir-la per una senyalització pedagògica i respectuosa, orientada a afavorir conductes cíviques sense negar el dret al joc.

En conjunt, el Pla estableix una política pública que prioritza l'educació, la mediació i la gestió adaptativa dels conflictes i que evita les respostes sancionadores com a mecanisme principal de regulació.

De fet, aquest Pla no contradiu el que estableix l'Ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic de Barcelona, que, en l'article 30.2, preveu que la pràctica de jocs de pilota, monopati o similars a l'espai públic està sotmesa al principi general de respectar les altres persones i, en especial, la seva seguretat i tranquil·litat, així com al fet que aquesta pràctica no comporti perill per a béns, serveis o instal·lacions, tant públics com privats.

2. Diagnosi sobre el joc de pilota a l'espai objecte de la queixa

La situació plantejada posa de manifest una possible tensió entre dos drets legítims: d'una banda, el dret dels infants i adolescents a jugar i desenvolupar activitats lúdiques a l'espai comunitari i, de l'altra, el dret del veïnat al descans i a gaudir del seu habitatge en condicions adequades. Aquesta és una realitat que el mateix Pla de joc a l'espai públic de Barcelona (horitzó 2030) identifica com un dels reptes inherents a una ciutat densa i intensament utilitzada.

En el cas analitzat, la persona promotora de la queixa descriu una situació persistent i quotidiana de joc amb pilota als jardins de Ramon Aramon i Serra que, segons manifesta, comporta impactes reiterats contra la façana de l'edifici, sorolls continus i dificultats per al descans i la vida quotidiana del veïnat. També exposa l'existència d'actituds intimidatòries per part d'alguns adolescents quan se'ls recrimina aquest comportament.

Per la seva banda, la informació facilitada pel Districte indica que les observacions efectuades pels serveis municipals no han permès constatar un problema recurrent ni una pràctica habitual de joc de pilota que generi conflictes significatius. Tanmateix, també reconeix que es va detectar puntualment un grup d'adolescents fent ús de pilotes a l'espai i que va ser necessari recordar-los la necessitat de respectar la convivència amb l'entorn.

Aquesta discrepància entre la percepció de la persona afectada i les conclusions obtingudes a partir de les prospeccions municipals suggereix que el diagnòstic de la situació podria no estar encara prou definit. Les observacions puntuals fetes pels serveis municipals aporten informació rellevant, però no permeten descartar, de manera concloent, l'existència de molèsties recurrents en determinades franges horàries, èpoques de l'any o circumstàncies específiques.

3. Valoració de la intervenció municipal en l'assumpte objecte de queixa

La Sindicatura valora positivament que, davant la recepció de la queixa veïnal, el Districte activés els equips de territori del Servei de Prevenció i Convivència per observar les dinàmiques existents als jardins i valorar la possible existència de conflictes d'ús. També són positives les intervencions pedagògiques puntuals amb adolescents i l'aposta per fórmules educatives i de sensibilització, coherents amb els principis que inspira el Pla de joc a l'espai públic de Barcelona.

Ara bé, el fet que les observacions efectuades no hagin detectat un problema generalitzat no hauria d'impedir continuar explorant la situació quan una persona veïna manifesta l'existència d'unes molèsties persistents i sostingudes en el temps. El model que promou el Pla de joc no es limita a verificar l'existència d'infraccions, sinó que posa èmfasi en la mediació, la gestió dels conflictes i la construcció de consensos entre les persones usuàries de l'espai públic.

En aquest sentit, es considera que la intervenció municipal podria aprofundir en el diagnòstic i en l'acompanyament de la situació mitjançant actuacions complementàries orientades a conèixer millor les afectacions denunciades i a valorar la conveniència d'una actuació comunitària o medidora. Aquestes eines es troben previstes expressament en el Pla de joc a l'espai públic de Barcelona, per abordar tensions derivades de l'activitat lúdica i afavorir la convivència entre els usos diferents dels espais compartits.

Per tant, sense qüestionar el dret dels infants i adolescents a jugar a l'espai públic ni tampoc la validesa de les actuacions dutes a terme fins ara pels serveis municipals, aquesta Sindicatura considera recomanable que el Districte continuï aprofundint en l'anàlisi de la situació, estableixi un contacte directe amb la persona promotora de la queixa i valori si hi ha altres persones afectades. En funció dels resultats d'aquesta anàlisi, podria ser pertinent impulsar actuacions de mediació i de treball comunitari que permetin establir pautes educatives, acords d'ús o altres mesures de convivència que facin compatible l'exercici del dret al joc amb el dret del veïnat al descans i a la tranquil·litat.

DECISIÓ

D'acord amb la Carta municipal de Barcelona, aquesta institució té com a missió defensar els drets i les llibertats de la ciutadania i, amb aquesta finalitat, pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal.

Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **l'actuació del Districte de Sants-Montjuïc** ha estat diligent en la resposta inicial, però presumptament

insuficient per descartar de manera concloent el problema exposat, atès que el període d'observació pot no haver estat prou representatiu de la realitat denunciada pel veïnat.

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura resol:

- **Recomanar al Districte de Sants-Montjuïc** que valori la possibilitat d'aprofundir en el diagnòstic de la situació denunciada i contacti directament amb la persona promotora de la queixa i amb altre veïnat de l'entorn que hi pugui estar afectat, a fi de determinar la idoneïtat d'impulsar actuacions de mediació i convivència que harmonitzin el dret al joc amb el dret al descans.

Aquesta resolució es comunicarà a la persona que va formular la queixa i a l'òrgan municipal competent. Per mitjà de l'informe anual d'aquesta Sindicatura, també se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal.

Aquesta resolució s'emmarca dins el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb els objectius de desenvolupament sostenible (ODS), d'acord amb la mesura de govern sobre l'Estratègia d'impuls de l'Agenda 2030. Concretament, es relaciona amb l'objectiu **11.7 "Per al 2030, un espai públic més verd, més segur i més jugable"**.